# UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 7. júna 2007 *

Vo veci T-346/06 R,

**Industria Masetto Schio Srl (IMS),** so sídlom v Schio (Taliansko), v zastúpení: F. Colonna a T. Romolotti, advokáti,

žalobkyňa,

proti

**Komisii Európskych spoločenstiev,** v zastúpení: C. Zadra a D. Lawunmi, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na odklad výkonu stanoviska Komisie K(2006) 3914 zo 6. septembra 2006 o zákaze vzťahujúcom sa na niektoré mechanické lisy značky IMS, ktorý prijali francúzske úrady,

* Jazyk konania: taliančina.

PREDSEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

vydal toto

**Uznesenie**

**Právny rámec, skutkové okolnosti a konanie**

1 Článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/37/ES z 22. júna 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa strojových zariadení (Ú. v. ES L 207, s. 1; Mim. vyd. 13/020, s. 349), použiteľný na prejednávaný prípad, stanovuje, že členské štáty prijmú všetky primerané opatrenia, ktorými zabezpečia, aby strojové zariadenia alebo bezpečnostné komponenty, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, bolo možné uvádzať na trh a do prevádzky iba vtedy, keď pri správnej inštalácii, udržiavaní a používaní iba na predpokladaný účel neohrozujú zdravie alebo bezpečnosť osôb a prípadne domáce zvieratá alebo majetok.

2 Článok 4 ods. 1 smernice 98/37 stanovuje, že „členské štáty nemôžu na svojom území zakazovať, obmedzovať ani brániť uvádzaniu na trh ani uvádzaniu do prevádzky strojových zariadení a bezpečnostných komponentov, ktoré vyhovujú... smernici".

3 Článok 7 ods. 1 smernice 98/37 stanovuje, že v prípadoch, keď členský štát zistí, že strojové zariadenia s označením „CE" alebo bezpečnostné komponenty vybavené vyhlásením o zhode s predpismi ES používané v súlade s ich predpokladaným účelom pravdepodobne ohrozujú bezpečnosť osôb a v prípade potreby domácich zvierat alebo majetku, prijme všetky primerané opatrenia na to, aby stiahol tieto strojové zariadenia alebo bezpečnostné komponenty, zakázal ich uvádzanie na trh, uvádzanie do prevádzky alebo ich používanie alebo aby obmedzil ich voľný pohyb. Členský štát okamžite informuje Komisiu o každom takom opatrení a uvedie dôvod svojho rozhodnutia.

4 Článok 7 ods. 2 smernice 98/37 stanovuje, že Komisia bez zbytočného odkladu začne porady so zainteresovanými stranami. V prípade, že po skončení týchto porád Komisia zváži, že opatrenie je oprávnené, okamžite o tom informuje členský štát, ktorý vyvinul podnet, a ostatné členské štáty. V prípade, že po skončení týchto porád Komisia zváži, že opatrenie nie je oprávnené, okamžite o tom informuje členský štát, ktorý vyvinul podnet, a výrobcu alebo jeho oprávneného zástupcu ustanoveného v Spoločenstve. Ak je rozhodnutie spomínané v odseku 1 založené na nedostatkoch technických noriem a ak členský štát pred vynesením rozhodnutia trvá na svojom stanovisku, Komisia okamžite informuje výbor, aby začal konať podľa postupov spomínaných v článku 6 ods. 1.

5 Francúzska republika oznámila 8. augusta 2001 Komisii medzirezortný výnos z 27. júna 2001 o zákaze uvádzania na trh a zákaze používania niektorých lisov na spracovanie kovov za studena značky IMS vyrobených žalobkyňou (ďalej len „výnos z 27. júna 2001").

6 Výnos z 27. júna 2001 zakázal uvádzanie do prevádzky a používanie už vyrobených lisov značky IMS typov P40VE, P40VEI, P50VE a P50VEI, ktoré dostali certifikát ES o preskúšaní od Agenzia nazionale certificazione componenti e prodotti (Národná agentúra pre certifikáciu súčastí a výrobkov, ANCCP), s výnimkou prípadu, keď boli uvedené do súladu s technickými predpismi používanými na pracovné zariadenia

stanovenými článkom R. 233-84 code du travail (zákonník práce), ako aj uvádzanie na trh, uvádzanie do prevádzky a používanie lisov značky IMS typov P40VE, P40VEI, P50VE a P50VEI, ktoré dostali certifikát ES o preskúšaní od Istituto certificazione europea prodotti industriali (Národný inštitút pre európsku certifikáciu priemyselných výrobkov, ICEPI).

7 Conseil d'État (Francúzsko) zrušila rozhodnutím zo 4. decembra 2002 výnos z 27. júna 2001.

8 Francúzske úrady adresovali 8. apríla 2005 Komisii list. V tomto liste francúzske úrady uvádzajú:

„... Európska komisia oznámila listom datovaným 2. marca 2004 francúzskym úradom, že bol menovaný nezávislý znalec pre preskúmanie súladu vyššie uvedených lisov značky IMS. V nadväznosti na toto preskúmanie bol v apríli 2004 očakávaný znalecký posudok.

Dnes si francúzske úrady dovoľujú požiadať Európsku komisiu, aby skutočne vykonala konzultačné konanie stanovené v článku 7 smernice [98/37].

3. Naliehavý charakter žiadosti

Francúzske úrady upozorňujú Komisiu na novú skutkovú okolnosť. Aj keď Európska komisia nikdy nevydala svoje stanovisko o oprávnenosti alebo neoprávnenosti

ochranného opatrenia prijatého Francúzskom proti určitým lisom značky IMS, tento výrobca podal žalobu o zodpovednosť pred príslušnými vnútroštátnymi súdmi z dôvodu pochybenia, ktorého sa dopustila verejná moc.

Francúzske úrady chcú v rámci ochranného postupu (stanoveného v článku 7 smernice) zdôrazniť, že jednak konali vždy v súlade s ustanoveniami smernice [98/37] a taktiež s ustanoveniami stanovenými Zmluvou o Európskej únii. Preto si želajú, aby im stanovisko Európskej komisie mohlo byť oznámené v čo najkratšej lehote.

4. Problematická situácia z hľadiska práva Spoločenstva

Súčasná neexistencia odpovede Spoločenstva stavia francúzske úrady do nepríjemnej situácie z hľadiska ustanovení článku 226 Zmluvy o Európskej únii. Podľa tohto článku prislúcha iba Európskej komisii vykonať zistenie o oprávnenosti ochranného opatrenia prijatého členským štátom.

Prípadne, pokiaľ sa javí, že bezpečnostná doložka nie je odôvodnená, prislúcha Komisii požiadať dotknutý členský štát, aby zrušil vnútroštátne opatrenie, ale tiež začať konanie o nesplnení povinnosti stanovené v článku 226 Zmluvy o Európskej únii.

Na základe tohto konania môže výrobca dotknutý neodôvodneným opatrením vyriešiť prípadne vec súdnou cestou s cieľom získať náhradu za spôsobenú škodu.

5. Zodpovednosť francúzskeho štátu

Aby francúzsky štát mohol splniť svoje povinnosti v oblasti bezpečnosti a zdravia osôb, ale tiež aby mohol zaistiť svoju obranu vo vyššie uvedenom vnútroštátnom konaní, francúzske úrady žiadajú, aby im Komisia zaslala kópiu znaleckého posudku týkajúceho sa posúdenia súladu niektorých mechanických lisov značky IMS."

9 Komisia pristúpila k preskúmaniu týchto opatrení a po tom, čo odmietla rôzne hypotézy o nesúlade uplatnené francúzskymi úradmi, sa na základe tohto preskúmania v stanovisku K(2006) 3914 vydanom 6. septembra 2006 (ďalej len „sporný akt") domnieva, že výnos z 27. júna 2001 bol čiastočne neodôvodnený.

10 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 6. decembra 2006 žalobkyňa podala žalobu smerujúcu k zrušeniu sporného aktu a žalobu o náhradu škody.

11 Samostatným podaním podaným do kancelárie 18. januára 2007 podala žalobkyňa na základe článku 242 ES tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia s cieľom dosiahnuť odklad výkonu sporného aktu.

12 Komisia predložila svoje písomné pripomienky k prejednávanému návrhu na nariadenie predbežného opatrenia 19. februára 2007. Žiadala zamietnutie návrhu na odklad výkonu rozhodnutia a zaviazanie žalobkyne na náhradu trov konania.

13 Na pojednávaní 1. marca 2007 boli vypočuté ústne vyjadrenia účastníkov konania.

14 Po tom, čo bola žalobkyňa vyzvaná na predloženie doplňujúcich informácií týkajúcich sa naliehavosti, tejto žiadosti vyhovela aktom zapísaným do registra kancelárie 9. marca 2007.

15 Komisia predložila svoje pripomienky k doplňujúcim informáciám aktom zapísaným do registra kancelárie 16. marca 2007.

**Právny stav**

16 Podľa ustanovenia článku 242 ES v spojení s článkom 225 ods. 1 ES Súd prvého stupňa môže, ak sa domnieva, že to okolnosti vyžadujú, nariadiť odloženie výkonu rozhodnutia pred ním napadnutého aktu.

17 Článok 104 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa stanovuje, že návrhy na nariadenie predbežných opatrení musia uvádzať predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad (*fumus boni iuris*) odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení.

18 Podľa ustálenej judikatúry môže sudca rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nariadiť odloženie výkonu rozhodnutia a ďalšie predbežné opatrenia, ak je preukázané, že ich nariadenie je na prvý pohľad skutkovo a právne odôvodnené (*fumus boni iuris*) a že sú naliehavé v tom zmysle, že na zabránenie

vážnej a nenapraviteľnej ujme na záujmoch žalobcu je nevyhnutné, aby boli vydané a účinné už pred rozhodnutím v konaní vo veci samej. Sudca rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tak prípadne pristupuje aj k posúdeniu rovnováhy záujmov, o ktoré ide (uznesenia predsedu Súdneho dvora z 25. júla 2000, Holandsko/Parlament a Rada, C-377/98 R, Zb. s. I-6229, bod 41, a z 23. februára 2001, Rakúsko/Rada, C-445/00 R, Zb. s. I-1461, bod 73; uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 16. februára 2007, Maďarsko/Komisia, T-310/06 R, bod 19).

19 Navyše v rámci uvedeného celkového posúdenia má sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach rozsiahly priestor pre voľnú úvahu a môže slobodne určiť, majúc na zreteli osobitné okolnosti veci, spôsob a poradie, v akom sa majú uvedené rôzne podmienky posúdiť, pričom neexistuje žiadne pravidlo práva Spoločenstva ukladajúce vopred určenú schému analýzy, v rámci ktorej musí byť potreba nariadiť predbežné opatrenia analyzovaná a posúdená [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 19. júla 1995, Komisia/Atlantic Container Line a i., C-149/95 P(R), Zb. s. I-2165, bod 23].

20 Tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia je potrebné skúmať vo svetle vyššie spomenutých zásad.

*O prípustnosti*

O prípustnosti žaloby vo veci samej na prvý pohľad

— Tvrdenia účastníkov konania

21 Komisia tvrdí, že žaloba o neplatnosť, ku ktorej sa vzťahuje tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia, je zjavne nedôvodná, pretože sporný akt nie je

opatrením majúcim záväzné právne účinky, ktorými by mohli byť dotknuté záujmy žalobcu a ktoré by podstatným spôsobom menili jeho právne postavenie.

22 Komisia okrem toho uvádza, že aj keby sporný akt mohol mať takéto účinky, žalobkyňa by ním v každom prípade nebola priamo dotknutá.

23 Podmienka týkajúca sa priamej dotknutosti v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES vyžaduje, aby predmetné opatrenia Spoločenstva mali priame účinky na právne postavenie jednotlivca a aby osobám, ktorým sú určené a ktoré sú poverené ich uplatnením, neponechávalo žiadnu voľnú úvahu, keďže toto uplatnenie je čisto automatickej povahy a vyplýva výlučne z právnej úpravy Spoločenstva, pričom nie je potrebné uplatniť ďalšie vykonávacie pravidlá.

24 Pritom mechanizmus zavedený smernicou 98/37 má podľa Komisie najmä nasledujúce znaky.

25 Po prvé, členský štát, ktorý prijíma opatrenia podľa článku 7 ods. 1 smernice 98/37, musí o tom informovať Komisiu. Podľa Komisie oznámenie týchto opatrení však nie je pre ich účinky odkladacou podmienkou. Po tom, čo sú tieto opatrenia prijaté, sú priamo použiteľné na území členského štátu, ktorý ich prijal.

26 Po druhé, postup upravený v smernici 98/37 nestanovuje žiadnu lehotu, v ktorej musí Komisia ukončiť svoje posúdenie opatrenia. Podľa Komisie je povinná iba

„okamžite" konštatovať, či je opatrenie, ktoré jej bolo oznámené, odôvodnené. Toto konštatovanie je možné po porade uvedenej v článku 7 ods. 2 iba vtedy, pokiaľ má Komisia k dispozícii všetky nevyhnutné technické poznatky.

27 Po tretie, podľa Komisie, ak tá posúdi, že opatrenie nie je odôvodnené, je len povinná o tom informovať dotknutý členský štát, aby tento štát odvolal predmetné opatrenie, ako aj dotknutého účastníka konania, aby mal tento účastník konania k dispozícii dodatočnú skutočnosť, ktorá mu umožní napadnúť opatrenie pred vnútroštátnym súdom. Stanovisko Komisie teda samo osebe nie je spôsobilé rušiť účinky vnútroštátneho opatrenia.

28 Po štvrté, Komisia sa domnieva, že ak je opatrenie odôvodnené, je povinná o tom len informovať dotknutý členský štát, ako aj všetky ďalšie členské štáty, aby overili nutnosť prijatia podobných opatrení na účely ochrany bezpečnosti a zdravia. Aj v tomto prípade nie je stanovisko Komisie samo osebe spôsobilé mať v členských štátoch obmedzujúce účinky na obchod s dotknutými strojovými zariadeniami.

29 Po piate, Komisia uvádza, že stanovisko, podľa ktorého sa domnieva, že opatrenie je neodôvodnené, nie je uverejnené v úradnom vestníku a nespúšťa medzi členskými štátmi žiaden mechanizmus vzájomného uznávania vnútroštátneho opatrenia, ktorého sa stanovisko týka. Predmetné stanovisko teda nie je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

30 Žalobkyňa sa domnieva, že žaloba vo veci samej je prípustná.

— Posúdenie sudcom rozhodujúcim o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

31 Je potrebné na základe ustálenej judikatúry zdôrazniť, že hoci je pravda, že otázka prípustnosti žaloby vo veci samej by sa v konaní o nariadení predbežného opatrenia v zásade nemala posudzovať, aby tak nedošlo k prejudikovaniu rozhodnutia vo veci samej, napriek tomu pre vyslovenie prípustnosti návrhu na odklad výkonu opatrenia žalobca musí preukázať existenciu určitých skutočností umožňujúcich na prvý pohľad prijať záver, že žaloba vo veci samej, s ktorou súvisí návrh na nariadenie predbežného opatrenia, je prípustná, aby tak žalobca nemal možnosť prostredníctvom konania o nariadení predbežného opatrenia dosiahnuť odklad výkonu opatrenia, ktoré neskôr súd Spoločenstva odmietne zrušiť, keďže jeho žalobu vo veci samej označí za neprípustnú [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 18. novembra 1999, Pfizer Animal Health/Rada, C-329/99 P(R), Zb. s. I-8343, bod 89; uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. júla 2004, Região autónoma dos Açores/Rada, T-37/04 R, Zb. s. II-2153, bod 108].

32 Takéto preskúmanie prípustnosti žaloby vo veci samej je nevyhnutne stručné z dôvodu naliehavosti konania o nariadení predbežného opatrenia [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 12. októbra 2000, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa a i./Rada, C-300/00 P(R), Zb. s. I-8797, bod 35; uznesenie Região autónoma dos Açores/Rada, už citované v bode 31 vyššie, bod 109].

33 V konaní o nariadení predbežného opatrenia sa môže prípustnosť žaloby vo veci samej posudzovať iba na prvý pohľad, pričom cieľom je preskúmať, či žalobca predložil dostatočné dôkazy, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú záver, že prípustnosť žaloby vo veci samej nemožno vylúčiť. Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach by mal vysloviť neprípustnosť návrhu len v prípade, keď je prípustnosť žaloby vo veci samej úplne vylúčená. Rozhodnúť v štádiu konania o nariadení predbežného opatrenia o prípustnosti žaloby vo veci samej v prípade, keď jej prípustnosť nie je na prvý pohľad úplne vylúčená, by sa totiž rovnalo prejudikovaniu rozhodnutia Súdu

prvého stupňa o tejto žalobe (uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa zo 17. januára 2001, Petrolessence a SG2R/Komisia, T-342/00 R, Zb. s. II-67, bod 17; z 19. decembra 2001, Government of Gibraltar/Komisia, T-195/01 R a T-207/01 R, Zb. s. II-3915, bod 47, a Região autónoma dos Açores/Rada, už citované v bode 31 vyššie, bod 110).

34 V prejednávanom prípade Komisia v prvom rade v podstate tvrdí, že žaloba vo veci samej je prípustná, pretože sporný akt je stanoviskom Komisie, ktorým rozhoduje o vnútroštátnom opatrení, a že tento akt nepredstavuje rozhodnutie s právne záväznými účinkami.

35 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že akty alebo rozhodnutia, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 230 ES, predstavujú len opatrenia s právne záväznými účinkami, ktoré môžu zasiahnuť do záujmov žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie (pozri najmä rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb. s. 2639, bod 9, a z 22. júna 2000, Holandsko/Komisia, C-147/96, Zb. s. I-4723, bod 25). Pri určení, či napadnutý akt spôsobuje takéto účinky, je vhodné pridŕžať sa jeho obsahu. Naopak, forma, v ktorej sú akty alebo rozhodnutia vydané, je v zásade bezvýznamná, pokiaľ ide o možnosť napadnúť ich žalobou o neplatnosť (rozsudok IBM/Komisia, už citovaný, bod 9).

36 V tomto ohľade je vhodné na prvom mieste poznamenať, že akt, ktorého odklad výkonu sa požaduje, je Komisiou nazývaný „stanovisko Komisie".

37 Je však vhodné zdôrazniť, že v článku 7 ods. 2 smernice 98/37 sa nepoužíva slovo „stanovisko" alebo obdobný pojem. Naopak sa tam uvádza, že „v prípade, že po skončení týchto porád Komisia zváži, že opatrenie je oprávnené, okamžite o tom informuje členský štát, ktorý vyvinul podnet, a ostatné členské štáty".

38 Na druhom mieste je vhodné zdôrazniť, že Komisia v prvom bode sporného aktu uvádza, že „po porade s dotknutými stranami je povinná rozhodnúť o oprávnenosti alebo neoprávnenosti takýchto opatrení“ a že „ak bude opatrenie posúdené ako odôvodnené, musí o tom informovať dotknuté členské štáty, aby mohli prijať všetky primerané opatrenia, čo sa týka predmetných strojových zariadení“.

39 S prihliadnutím na tieto skutočnosti a s ohľadom na štruktúru a cieľ smernice 98/37 je vhodné jednak poznamenať, že Komisia, ako sa na prvý pohľad zdá, má povinnosť a nie iba možnosť rozhodnúť podľa ustanovení článku 7 smernice 98/37 o vnútroštátnom opatrení, ktoré jej bolo oznámené. Je potrebné jednak zdôrazniť, že sa taktiež na prvý pohľad zdá, že Komisia je povinná rozhodnúť nie o návrhu opatrenia, ale o vnútroštátnom opatrení prijatom členským štátom, ktorého účelom je obmedziť voľný pohyb dotknutých strojových zariadení.

40 Okrem toho je vhodné pripomenúť, že podľa ustanovení článku 2 ods. 1 smernice 98/37 členské štáty prijmú všetky primerané opatrenia, ktorými zabezpečia, aby strojové zariadenia alebo bezpečnostné komponenty, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, bolo možné uvádzať na trh a do prevádzky iba vtedy, keď neohrozujú zdravie alebo bezpečnosť osôb a prípadne domáce zvieratá alebo majetok.

41 Nemožno teda na prvý pohľad vylúčiť, že pokiaľ Komisia oznámi členským štátom akt, v ktorom konštatuje, že strojové zariadenia, ktoré sú predmetom vnútroštátneho opatrenia, ohrozujú zdravie alebo bezpečnosť osôb a prípadne domáce zvieratá alebo majetok, a informuje o tom ostatné členské štáty v súlade s ustanoveniami článku 7 ods. 2 smernice 98/37, členské štáty sú potom povinné v súlade s článkom 2 ods. 1 a článkom 7 ods. 1 smernice 98/37 prijať všetky primerané opatrenia na to, aby stiahli tieto strojové zariadenia alebo bezpečnostné komponenty z trhu, zakázali ich uvádzanie na trh, uvádzanie do prevádzky alebo aby obmedzili ich voľný pohyb.

42 Sudca rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia preto nemôže v tejto fáze vylúčiť, že zistenie Komisie o oprávnenosti vnútroštátneho opatrenia prijatého členským štátom na základe článku 7 ods. 1 smernice 98/37 a odovzdanie tejto informácie ostatným členským štátom podľa článku 7 ods. 2 tejto smernice podstatne zmení právne postavenie výrobcu predmetných strojových zariadení dotknutých aktom Komisie tým, že zabráni, aby tieto strojové zariadenia mohli byť uvádzané na trh alebo do prevádzky na trhu členských štátov, ktorým je tento akt určený. Nemožno teda na prvý pohľad vylúčiť, že akt Komisie môže mať právne záväzné účinky pre výrobcu strojových zariadení uvedených v tomto akte.

43 Argumentácia Komisie musí byť taktiež v zostávajúcej časti zamietnutá.

44 Po prvé Komisia uvádza, že „neprijatie podobných opatrení členským štátom po oznámení stanoviska Komisie môže byť určite predmetom žaloby o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 Zmluvy, ale pre porušenie kogentných ustanovení smernice, a nie pre porušenie už citovaného stanoviska".

45 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť v rámci predmetného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia o právnom základe, ktorý môže odôvodniť konanie o nesplnenie povinnosti, stačí zdôrazniť, že Komisia pripúšťa, že v dôsledku prijatia jej stanoviska je uložená povinnosť ostatným členským štátom.

46 Po druhé je vhodné poznamenať, že z okolnosti, že nedochádza k vzájomnému uznávaniu vnútroštátneho opatrenia, ako to uvádza Komisia, na prvý pohľad vyplýva, že Komisii prislúcha posúdiť oprávnenosť vnútroštátneho opatrenia a že je po tomto preskúmaní na nej, aby rozhodla, či je toto oprávnenie odôvodnené, čiastočne odôvodnené alebo neodôvodnené.

47 Po tretie Komisia tvrdí, že jej stanovisko nemôže samo osebe rušiť účinky vnútroštátneho opatrenia, ktoré jej bolo oznámené na základe článku 7 ods. 1 smernice 98/37, a že prislúcha dotknutému podniku, aby sa obrátil na vnútroštátny súd na účely odvolania opatrenia. Na prvý pohľad sa síce zdá, že Komisia nedisponuje žiadnou právomocou umožňujúcou rozhodnúť o zrušení vnútroštátneho opatrenia, pretože iba vnútroštátny súd má takúto právomoc, Komisia však nemôže poukazovať na nedostatok právomoci, aby preukázala neexistenciu rozhodovacej povahy aktu, ktorým rozhoduje o platnosti vnútroštátneho opatrenia. Okrem toho nemožno na prvý pohľad vylúčiť, že Komisia môže taktiež začať konanie o nesplnenie povinnosti proti tomuto členskému štátu, ak sporné opatrenie nebolo po jej stanovisku odvolané alebo zrušené.

48 V druhom rade je vhodné preskúmať, či žalobkyňa predložila skutočnosti umožňujúce aspoň na prvý pohľad preukázať, že nie je vylúčené, že je oprávnená na podanie návrhu na čiastočné zrušenie sporného aktu podľa článku 230 štvrtého odseku ES.

49 Komisia v podstate tvrdí jednak to, že žalobkyne sa môžu dotknúť jedine opatrenia prípadne prijaté členskými štátmi, a jednak to, že členské štáty disponujú určitou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o vykonanie sporného aktu.

50 Priama dotknutosť žalobcu ako podmienka prípustnosti žaloby o neplatnosť v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES je splnená vtedy, ak predmetné opatrenie Spoločenstva má priamy účinok na právne postavenie žalobcu a nenecháva žiadnu voľnú úvahu adresátom tohto rozhodnutia, ktorí ho majú vykonať, pričom toto vykonávanie je čisto automatickej povahy a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Spoločenstva bez uplatnenia iných vykonávacích predpisov. To znamená, že ak v prípade, keď je akt Spoločenstva určený prostredníctvom inštitúcie členskému štátu, je činnosť, ktorú členský štát musí uskutočniť na vykonanie tohto aktu, automatickej povahy alebo ak sa následky dotknutého aktu bezpochyby dostavujú,

tak sa tento akt priamo týka každej osoby dotknutej touto činnosťou. Keď však naopak akt ponecháva členskému štátu možnosť konať či nekonať alebo mu neukladá povinnosť konať v určitom zmysle, je to činnosť či nečinnosť členského štátu, ktorá sa priamo týka dotknutej osoby, a nie akt sám osebe (uznesenie Súdu prvého stupňa z 22. júna 2006, Mayer a i./Komisia, T-137/04, Zb. s. II-1825, body 58 a 59).

51 Nezdá sa, že by skutočnosť, že akt Komisie vyžaduje vnútroštátne vykonávacie opatrenia s prihliadnutím k použiteľným ustanoveniam a v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, na prvý pohľad znamenala, že členské štáty môžu overiť nutnosť prijatia opatrení, ako je opatrenie zákazu posúdené Komisiou ako odôvodnené. Na prvý pohľad sa totiž zdá, že nutnosť prijatia takýchto opatrení posúdi Komisia, pretože členské štáty majú následne, ako sa zdá, povinnosť prijať primerané opatrenia, ktoré z takéhoto zistenia vyplývajú, teda stiahnuť strojové zariadenia z trhu a neumožniť ich uvádzanie na trh alebo uvádzanie do prevádzky, keď ohrozujú zdravie alebo bezpečnosť osôb podľa článku 2 ods. 1 smernice 98/37.

52 Je preto nutné konštatovať, že nie je vylúčené, že členské štáty nedisponujú na prvý pohľad žiadnym priestorom, pokiaľ im je určený akt, ktorým ich Komisia informuje na základe článku 7 ods. 2 smernice 98/37, že vnútroštátne opatrenie zakazujúce uvádzanie na trh alebo uvádzanie do prevádzky určitých strojových zariadení je odôvodnené alebo čiastočne odôvodnené. Na prvý pohľad sa zdá, že členské štáty, ktorým je akt určený, majú právomoc zakázať uvádzanie na trh alebo uvádzanie do prevádzky iba strojových zariadení určených aktom Komisie, ktorým sa vyhlasuje vnútroštátne opatrenie za odôvodnené.

53 Je potrebné odmietnuť argumentáciu Komisie, že v prípade, keď členský štát pri strojových zariadeniach nachádzajúcich sa na jeho území nezistí žiadne nebezpečie, pretože výrobca napríklad vykonal potrebné zmeny, neprislúcha mu prijať obmedzujúce opatrenia. Na prvý pohľad sa zdá, že členský štát nemôže stiahnuť

z trhu a zakázať uvádzanie na trh a uvádzanie do prevádzky strojových zariadení, ktorých sa akt Komisie netýka.

54 Podľa tejto analýzy je nutné zdôrazniť, že na prvý pohľad sa zdá, že akt Komisie ukladá členským štátom, ktorým je určený, zakázať uvádzanie na trh a uvádzanie do prevádzky strojových zariadení na území členských štátov, ako aj stiahnuť predmetné strojové zariadenia z trhu. Zdá sa tiež na prvý pohľad, že akt Komisie zaväzuje členské štáty konať určitým spôsobom a na prvý pohľad im neponecháva možnosť konať alebo nekonať, pokiaľ podľa Komisie môžu strojové zariadenia ohroziť zdravie alebo bezpečnosť osôb a prípadne domáce zvieratá alebo majetok.

55 Nemožno teda na prvý pohľad vylúčiť, že žalobkyňa je priamo dotknutá sporným aktom.

56 V treťom rade je vhodné pripomenúť, že iné subjekty ako osoba, ktorej je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223).

57 Keďže stanovisko Komisie sa týka výslovne a výlučne strojových zariadení vyrobených žalobkyňou, s prihliadnutím k výnosu z 27. júna 2001, ktorý je

odôvodnený, pokiaľ ide jednak o lisy P40VEI vyrobené pred 4. augustom 2000 a jednak o lisy P40VE a P50VE, je potrebné sa domnievať, že nemožno na prvý pohľad vylúčiť, že sporný akt sa žalobkyne osobne týka.

58 Nemožno teda na prvý pohľad vylúčiť, že žalobkyňa je priamo a osobne dotknutá sporným aktom a že žaloba vo veci samej je prípustná.

59 Argumentácia Komisie smerujúca k preukázaniu zjavnej neprípustnosti žaloby vo veci samej musí byť teda zamietnutá.

60 Na doplnenie je vhodné konštatovať, že žalobkyňa v konaní vo veci samej podala žalobu o zodpovednosť na základe článku 235 ES a článku 288 ods. 2 ES. Na základe poznatkov, ktorými disponuje sudca rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, neexistuje žiadny dôvod myslieť si, že táto žaloba je neprípustná.

O prípustnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

61 Komisia sa domnieva, že žalobkyňa v časti týkajúcej sa skutkových okolností návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neuviedla žiadny konkrétny poznatok umožňujúci sudcovi rozhodujúcemu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia posúdiť vážnosť a nenapraviteľnosť škody, ani naliehavosť, ktorá odôvodňuje nariadenie požadovaného opatrenia na pozastavenie.

62 Návrh okrem toho nepreukazuje prípadnú príčinnú súvislosť medzi údajnou škodou a uvádzanými účinkami sporného aktu.

63 Návrh teda nespĺňa podmienky článku 104 ods. 2 rokovacieho poriadku.

64 Je vhodné pripomenúť, že podľa článku 21 ods. 1 Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 rokovacieho poriadku, na ktorý odkazuje článok 104 ods. 3 toho istého poriadku, musí žaloba uvádzať zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Tieto údaje musia byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnili žalovanému pripraviť si svoju obhajobu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe, a to prípadne aj bez ďalších podporných informácií. Na zabezpečenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti sa pre prípustnosť žaloby vyžaduje, aby všetky podstatné skutkové a právne skutočnosti, na ktorých sa zakladá, ucelene a zrozumiteľne, aj keď stručne, vyplývali z textu samotnej žaloby (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005, Just/Komisia, T-91/04, Zb. VS s. I-A-395 a II-1801, bod 35 a tam citovanú judikatúru, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 17. februára 2006, Nijs/Dvor audítorov, T-171/05 R II, Zb. VS s. I-A-2-11 a II-A-2-47, bod 23).

65 Je vhodné jednak zdôrazniť, že aj keď je v prejednávanom prípade pravdou, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je napísaný stručne, nič to nemení na tom, že je zrozumiteľný a že vysvetľuje, aj keď len súhrnne, akej škode je žalobkyňa z dôvodu sporného aktu podľa nej vystavená.

66 Žalobkyňa totiž v podstate tvrdí, že ak členské štáty musia na základe sporného aktu prijať obmedzujúce alebo zakazujúce opatrenia uvádzania na trh a uvádzania do prevádzky strojových zariadení dotknutých týmto rozhodnutím, zhorší to jej finančné ťažkosti, pretože zasahuje nielen do predaja jej strojových zariadení, ale tiež do celej jej činnosti, ktorá môže byť vážne ohrozená.

67 Je namieste zdôrazniť, jednak pokiaľ ide o dôkaz príčinnej súvislosti medzi údajnou škodou a prípadnými účinkami sporného aktu, že ide o otázku, ktorá spadá do posúdenia argumentov predložených žalobkyňou, pokiaľ ide o preukázanie podmienky týkajúcej sa naliehavosti, a nie problému prípustnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

68 Je preto namieste sa domnievať, že skutočnosti predložené žalobkyňou v jej návrhu sú dostatočne jasné a presné, pokiaľ ide o hrozbu vážnej a nenapraviteľnej ujmy, ktorú pre ňu sporný akt predstavuje.

69 Návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí byť teda vyhlásený za prípustný.

*O veci samej*

O *fumus boni iuris*

— Tvrdenia účastníkov konania

70 Podľa žalobkyne spornému aktu zjavne chýba akýkoľvek základ vzhľadom na to, že Conseil d'État zrušila rozhodnutím zo 4. decembra 2002 výnos z 27. júna 2001.

71 Podľa Komisie bol výnos z 27. júna 2001 zrušený Conseil d'État z dôvodu procesnej vady vedúcej k jeho prijatiu, a nie z dôvodov týkajúcich sa jeho obsahu. Komisia

v podstate tvrdí, že jej vždy náležalo rozhodovať o opatreniach prijatých francúzskymi orgánmi aj napriek tomuto zrušeniu zo strany Conseil d'État.

72 Komisia sa domnieva, že konanie v článku 7 ods. 2 smernice 98/37 smeruje k zabezpečeniu rovnakej úrovne ochrany bezpečnosti a zdravia v celom Spoločenstve. Podľa Komisie umožňuje upozorniť členské štáty na prípadné nebezpečia, ktoré vyplývajú z voľného pohybu strojových zariadení, ktoré boli predmetom obmedzujúceho vnútroštátneho opatrenia odôvodneného vo veci samej. Domnieva sa, že potrebný účinok tohto konania by bol ohrozený, pokiaľ by zrušenie tohto opatrenia vnútroštátnym súdom pre vadu konania malo Komisii nevyhnutne brániť formulovať jej stanovisko k dotknutému opatreniu a oznámiť ho členským štátom.

73 Komisia dodáva, že článok 7 smernice 98/37 jej inak nepriznáva možnosť vzdať sa rozhodnutia v prípade, keď síce oznámené vnútroštátne opatrenie už nie je účinné, ale dotknutý členský štát nevzal oznámenie späť a tiež neskôr požiadal Komisiu o rozhodnutie.

74 Podľa Komisie ju francúzske orgány listom z 8. apríla 2005 požiadali, aby prijala sporný akt bez ohľadu na rozsudok Conseil d'État.

75 Nakoniec Komisia tvrdí, že účinky rozhodnutia vnútroštátneho súdu rušiace vnútroštátne opatrenie nemôžu automaticky spôsobovať protiprávnosť opatrenia Spoločenstva, akým je sporný akt, aj keď je toto opatrenie prijaté vo vzťahu s vnútroštátnym opatrením.

— Posúdenie sudcom rozhodujúcim o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

76 Je vhodné zdôrazniť, že výnos z 27. júna 2001 bol zrušený rozhodnutím zo 4. decembra 2002 zo strany Conseil d'État.

77 V rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, dôvody vedúce k zrušeniu výnosu z 27. júna 2001 sú irelevantné.

78 Je teda namieste zdôrazniť, že francúzske orgány neprijali nové rozhodnutie potvrdzujúce závery výnosu z 27. júna 2001 vo vzťahu k strojovým zariadeniam vyrobeným žalobkyňou, aj keď sa zdá, že zatiaľ čo zrušenie výnosu z 27. júna 2001 bolo odôvodnené procesnou vadou, nič nebránilo na základe skutočností uvedených v spise, aby prijali okamžite nové opatrenie na účely zabezpečenia ochrany zdravia a bezpečnosti pracovníkov používajúcich tieto strojové zariadenia.

79 Ak konanie stanovené v článku 7 smernice 98/37 predpokladá, že vnútroštátne opatrenie bolo oznámené Komisii, toto oznámenie na prvý pohľad predpokladá, že uvedené opatrenie existuje vždy v okamihu jej rozhodnutia.

80 Predmetom konania stanoveného v smernici 98/37 je na prvý pohľad rozhodnúť o oprávnenosti vnútroštátneho opatrenia, čo predpokladá, že toto opatrenie existuje.

81 Komisia sa na prvý pohľad nemôže skryť za dôvody, ktoré vedú vnútroštátny súd k zrušeniu rozhodnutia, aby rozhodla, či toto opatrenie ešte existuje, alebo neexistuje. Okrem toho nemožno vylúčiť, že v prípade neexistencie procesnej vady,

ktorá viedla Conseil d'État k zrušeniu výnosu z 27. júna 2001, by znenie tohto rozhodnutia bolo iné alebo by toto rozhodnutie bolo nezákonné vo veci samej bez ohľadu na procesnú vadu. Takáto situácia, v ktorej by Komisia porušila prekážku rozhodnutej veci vnútroštátneho súdneho rozhodnutia, by vytvorila na prvý pohľad právnu neistotu, ktorú nemožno pripustiť.

82 Existencia oznámenia výnosu z 27. júna 2001 nemôže na prvý pohľad stačiť, aby tento výnos alebo jeho znenie zostalo v platnosti po jeho zrušení. Komisia, zdá sa, nerozhoduje o oznámení opatrenia, ale o samotnom opatrení.

83 Podľa článku 4 ods. 1 smernice 98/37 členské štáty nemôžu na svojom území zakazovať, obmedzovať ani brániť uvádzaniu na trh ani uvádzaniu do prevádzky strojových zariadení a bezpečnostných komponentov, ktoré vyhovujú tejto smernici 98/37.

84 Pretože v prejednávanom prípade bol výnos z 27. júna 2001 zrušený Conseil d'État a žiadne iné opatrenie nebolo francúzskymi úradmi prijaté, musia byť vyrobené strojové zariadenia považované za zariadenia spĺňajúce ustanovenia smernice 98/37 podľa článku 4 ods. 1 tejto smernice, a teda sa na nich vzťahuje prezumpcia zhody podľa článku 5 ods. 1 smernice 98/37. Členské štáty teda na prvý pohľad nemôžu na svojom území zakazovať, obmedzovať ani brániť uvádzaniu na trh a uvádzaniu do prevádzky.

85 Na prvý pohľad sa zdá, že sporný akt vedie k tomu, že sú povinné zakázať ich uvádzanie na trh a uvádzanie do prevádzky v prípade neexistencie akéhokoľvek vnútroštátneho ochranného opatrenia prijatého v rámci konania podľa článku 7 smernice, čo sa na prvý pohľad zdá byť v rozpore s režimom stanoveným touto smernicou.

86 Odôvodnenie sporného aktu sa navyše zdá byť zjavne nedostatočné na zabezpečenie presnej a správnej informovanosti tých, ktorým je určené.

87 Sporný akt vôbec nezdôrazňuje zrušenie výnosu z 27. júna 2001 zo strany Conseil d'État. Takéto opomenutie zjavne môže vyvolať dojem, že opatrenie, o ktorom rozhodla Komisia v septembri 2006, je stále vo Francúzsku platné, zatiaľ čo z dôvodu zrušenia zo strany Conseil d'État 4. decembra 2002 sa naňho hľadí, akoby nikdy neexistovalo.

88 Nakoniec je vhodné zdôrazniť, že sa na prvý pohľad nezdá, že by skutočnosť, že francúzske orgány požadovali v roku 2005 od Komisie vydanie stanoviska, mohla Komisiu oprávniť k porušeniu rozhodnutia Conseil d'État a dôsledkov rozhodnutia, čo sa týka aktu odôvodňujúceho oznámenie podľa smernice 98/37. Táto žiadosť francúzskych orgánov vedie okrem toho k otázke týkajúcej sa dôvodov vedúcich Komisiu k prijatiu sporného aktu viac ako päť rokov po oznámení výnosu z 27. júna 2001, zatiaľ čo toto rozhodnutie bolo zrušené o štyri roky skôr zo strany Conseil d'État.

89 Na prvý pohľad sa zdá, že z listu adresovaného francúzskymi úradmi Komisii z 8. apríla 2005 vyplýva, že žiadosť francúzskych úradov bola hlavne odôvodnená snahou získať rozhodnutie zo strany Komisie umožňujúce zaistiť ich obranu v rámci konania o náhrade škody, začatom proti nim zo strany žalobkyne.

90 Dôvody spojené so zdravím a bezpečnosťou pracovníkov, uplatňované ako Komisiou v rámci prejednávanej veci, tak aj francúzskymi orgánmi v tomto liste, sa teda zdajú byť málo pochopiteľné. Na jednej strane bolo potrebných viac ako päť rokov pre Komisiu, aby prijala rozhodnutie, čo sa zdá byť málo zlučiteľné s takýmto cieľom, ktorý, zdá sa, vyžaduje naliehavé opatrenia. Na druhej strane francúzske orgány

neprijali opatrenia zákazu voči strojovým zariadeniam žalobkyne napriek skutočnosti, že zrušenie výnosu z 27. júna 2001 bolo odôvodnené procesnou vadou a že za predpokladu, že opatrenie bolo nevyhnutné, sa zdá, že nič nebránilo tomu, aby ho okamžite prijali na účely zaistenia ochrany zdravia a bezpečnosti pracovníkov používajúcich tieto strojové zariadenia.

91 Je vhodné okrem toho zdôrazniť, že žalobkyňa pri pojednávaní uviedla bez toho, aby jej Komisia odporovala, že strojové zariadenia, ktoré boli preskúmané francúzskymi orgánmi a o ktorých sa domnievali, že môžu ohroziť zdravie alebo bezpečnosť osôb, boli zmenené zo strany francúzskeho podniku, ktorý ich kúpil, a že vady zistené na týchto strojových zariadeniach sa na nich nevyskytovali v okamihu ich predaja žalobkyňou.

92 Táto argumentácia žalobkyne, ktorá sa na prvý pohľad nezdá nedôvodná, pokiaľ ide o posúdenie relevantnosti zistení Komisie, ako vyplývajú zo sporného aktu, potrebuje preskúmanie, ktoré nemôže byť v tomto štádiu uskutočnené sudcom rozhodujúcim o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

93 S ohľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, skutkové a právne argumenty predložené žalobkyňou v rámci prvého odvolacieho dôvodu zakladajú s ohľadom na skutočnosti, ktorými disponuje sudca rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, veľmi vážne pochybnosti o platnosti sporného aktu. Za týchto podmienok nemôže byť tento návrh zamietnutý z dôvodu neexistencie *fumus boni iuris*, takže je vhodné preskúmať, či spĺňa podmienku týkajúcu sa naliehavosti.

O naliehavosti

— Tvrdenia účastníkov konania

94 Vo svojom návrhu sa žalobkyňa sa v podstate obmedzila na tvrdenie, že sporný akt by mohol vážne ohroziť vykonávanie jej činnosti, dokonca tiež zabrániť jej pokračovaniu. V tomto ohľade v podstate tvrdí, že okrem priamej a nepriamej finančnej ujmy, ktorú už utrpela z dôvodu výnosu z 27. júna 2001, by mohla čeliť významnému, dokonca osudovému zhoršeniu svojej finančnej situácie, pokiaľ by členské štáty podľa sporného aktu prijali opatrenia zakazujúce uvádzanie na trh a uvádzanie do prevádzky strojových zariadení dotknutých týmto rozhodnutím.

95 Pri pojednávaní žalobkyňa v podstate upresnila, že nebol by postihnutý iba predaj lisov dotknutých sporným nariadením, ale že okrem toho v prejednávanom prípade by mohla byť vážne ohrozená povesť jej strojových zariadení, čo s ohľadom na skutočnosť, že ide o malý podnik, by sa mohlo vážne dotknúť celej jej činnosti a viesť k úpadku vzhľadom na jej súčasnú finančnú situáciu.

96 Žalobkyňa tiež pri pojednávaní uviedla, že navyše sa vystavuje riziku žalôb o náhradu škody od jej klientov z dôvodu údajného nesúladu strojových zariadení, ktoré si títo zákazníci kúpili.

97 Pri tom istom pojednávaní bola žalobkyňa vyzvaná, aby poskytla doplňujúce informácie týkajúce sa jej obratu a jej predajov v rôznych členských štátoch, v ktorých pôsobí.

98 Na základe skutočností, ktoré predostrela sudcovi rozhodujúcemu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia aktom zapísaným do registra kancelárie 9. marca 2007, obrat týkajúci sa lisov vyrobených žalobkyňou sa znížil z 2 599 943,18 eur za rok 2000 na 796 918,25 eur za rok 2006, zatiaľ čo celkový obrat podniku sa znížil zo 7 188 804,58 eur za rok 2000 na 4 188 829,20 eur za rok 2006.

99 Žalobkyňa okrem toho vysvetľuje, že zníženie jej obratu ju prinútilo využiť financovanie a väčšie úvery v bankách, jej zadĺženie sa zvýšilo z 1 679 788 eur počas roku 2000 na 2 686 237 eur na konci roku 2005, k tomuto zadĺženiu sa pridávajú dodatočné finančné príspevky vo výške 200 000 eur zaplatených spoločníkmi počas prvých mesiacov roku 2006.

100 Vzhľadom na jej súčasnú situáciu by ďalšie znižovanie obratu spoločnosti mohlo podľa žalobkyne viesť jej veriteľov a zvlášť banky k tomu, aby odobrali ich úvery, čo by následne spôsobilo jej úpadok.

101 Žalobkyňa sa okrem toho v podstate domnieva, že ponechanie sporného aktu by sa mohlo dotknúť jej konkurenčnej pozície a škoda, ktorá by z toho vyplynula, nemôže byť adekvátne nahradená náhradou škody v rámci súdneho konania, zatiaľ čo opatrenie odkladajúce výkon rozhodnutia môže umožniť vyhnutie sa takýmto dôsledkom na trhu.

102 Komisia sa v podstate domnieva, že žalobkyňa nepreukazuje, že jej hrozí vážna a nenapraviteľná ujma z dôvodu sporného aktu.

103 Na úvod je vhodné pripomenúť, že Komisia vo vzťahu k prípustnosti návrhu na odklad výkonu rozhodnutia tvrdí, že žalobkyňa nepreukázala príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorej sa domáha, a prípadnými účinkami sporného aktu. Komisia tvrdí, že prípadná škoda, ktorú by mohla žalobkyňa utrpieť, nemôže vyplývať zo sporného aktu, ale z opatrení, ktoré by prípadne prijali členské štáty následne po tomto akte Komisie.

104 V prvom rade Komisia uvádza, že hospodárska ujma, ktorej sa žalobkyňa dovoláva, je čisto hypotetická, pretože žalobkyňa nepreukázala, že by vykonávacie opatrenia boli prijaté – alebo že sú prijímané – členskými štátmi následne po prijatí sporného aktu Komisiou.

105 Okrem toho Komisia tvrdí, že aj keby takéto opatrenia boli prijaté, mohla by z nich vyplývať pre žalobkyňu iba ujma finančnej povahy, ktorá je pojmovo napraviteľná.

106 V druhom rade Komisia v podstate tvrdí, že informácie predložené žalobkyňou nedokazujú, že utrpela vážnu a nenapraviteľnú ujmu.

107 Po prvé Komisia tvrdí, že nemôže vedieť, koľko typov a aké typy lisov boli vyrobené a uvedené na trh žalobkyňou počas posledných rokov, ale že na základe informácií, ktoré môže pozbierať na internete, žalobkyňa v súčasnej dobe vyrába a uvádza na trh minimálne 17 typov lisov, z ktorých iba 3 boli dotknuté výnosom z 27. júna 2001 a následne sporným aktom.

108 Po druhé informácie predložené žalobkyňou sa podľa Komisie vzťahujú iba na celkový obrat žalobkyne a na obrat v odvetví lisov za obdobie od roku 2000 do roku 2006 a vzťahujú sa iba na hospodársku situáciu pred prijatím sporného aktu a neodrážajú jeho následky.

109 Po tretie sa Komisia v podstate domnieva, že údaje týkajúce roku 2006 neumožňujú určiť účinky, ktoré by sporný akt mohol mať na obrat v odvetví lisov medzi okamihom prijatia sporného aktu a začiatkom roku 2007.

110 Po štvrté sa Komisia domnieva, že údaje týkajúce sa obratu žalobkyne v odvetví lisov sa vzťahujú bez rozdielu na všetky typy lisov vyrobených a predávaných žalobkyňou. Žalobkyňa nepredložila žiadny údaj týkajúci sa vývoja špecifického obratu z troch typov lisov, ktoré boli predmetom vnútroštátneho opatrenia zákazu a sporného aktu. Neprináša teda dôkaz o prípadnom znižovaní obratu spojeného s typmi lisov určených v spornom akte.

111 Po piate podľa Komisie zmeny celkového obratu žalobkyne neodrážajú zmeny jej obratu v odvetví lisov.

112 Po šieste Komisia uvádza, že postupné znižovanie obratu v celom odvetví lisov (2 599 943,18 eur v roku 2000, 796 918,25 eur v roku 2006) s výnimkou obdobia 2003 až 2004, keď sa tento obrat zvyšoval, neodráža nevyhnutne zmeny obratu v odvetví lisov v určitých členských štátoch. Podľa Komisie, na rozdiel od znižovania obratu celého odvetvia lisov v rokoch 2005 a 2006 (z 1 059 064,37 na 796 918,25

eur), obrat odvetvia sa jednoznačne zvýšil, pokiaľ ide o nemecký (z 262 512,07 na 333 812,75 eur), fínsky (z 36 150,00 na 50 025,00 eur), portugalský (z 31 531,50 na 49 845,00 eur) a poľský trh (z 0 na 33 320,00 eur).

113 Po siedme predložené údaje nepreukazujú podľa Komisie žiadnu súvislosť na jednej strane medzi zmenami obratu v celom odvetví lisov a zmenami francúzskeho obratu a na druhej strane týmito zmenami a zmenami obratu v každom z ostatných členských štátoch.

114 Po ôsme Komisia v podstate vytýka, že žalobkyňa nepredložila žiadny údaj umožňujúci posúdiť, na akom základe vypočítala straty obratu, o ktorých tvrdí, že ich utrpela z dôvodu výnosu z 27. júna 2001.

115 Po deviate Komisia tvrdí, že žalobkyňa nepredložila žiadny údaj týkajúci sa definície relevantného trhu a podielov na trhu, ktoré mala celkovo a v rôznych členských štátoch pred a po prijatí sporného aktu. V prípade neexistencie akejkoľvek objektívnej skutočnosti týkajúcej sa charakteristík trhu lisov a podielov na trhu držaných žalobkyňou v tomto odvetví sú údaje predložené žalobkyňou, čo sa týka celkového obratu a jej obratu v odvetví lisov, irelevantné. Neumožňujú najmä určiť, či a v akom rozsahu odráža postupné znižovanie obratu žalobkyne zmeny predmetného trhu alebo či to môže byť spôsobené inými faktormi.

116 Komisia sa na záver domnieva, že žiadna skutočnosť predložená žalobkyňou neumožňuje stanoviť ani to, či a v akom rozsahu je znižovanie celkového obratu a znižovanie obratu odvetvia lisov žalobkyne za roky 2000 až 2006 priamym dôsledkom výnosu z 27. júna 2001 a sporného aktu, ani to, aké sú dôsledky sporného aktu.

117 V treťom rade Komisia uvádza, že sporný akt a následne prípadné vnútroštátne opatrenia, ktoré toto rozhodnutie vyžaduje, sa týkajú iba 3 zo 17 typov lisov vyrábaných a predávaných žalobkyňou v súčasnosti. Sporný akt sa teda nedotýka činností žalobkyne, pokiaľ ide o iné strojové zariadenia, ktoré vyrába.

118 Podľa Komisie vzhľadom na nedostatok podrobných informácií, aj keby prijatie vnútroštátnych opatrení zákazu bolo okamžitým a automatickým dôsledkom oznámenia sporného aktu členským štátom, žalobkyňa nepreukázala dosah, ktorý by takéto opatrenia mohli mať na jej obrat, keďže tieto opatrenia sa týkajú iba 3 strojových zariadení zo 17. Žalobkyňa ani nepreukázala, že takéto opatrenia spôsobujú automaticky zníženie jej celkového obratu, určité odobratie bankových úverov a nakoniec jej úpadok.

119 Vo štvrtom rade sa Komisia v podstate domnieva, že skutočnosť, že žalobkyňa sa neponáhľala podať návrh na odklad výkonu, poukazuje na neexistenciu hrozby akejkoľvek vážnej a nenapraviteľnej ujmy. Žalobkyňa informovaná o prijatí sporného aktu Komisiou 11. októbra 2006 podala svoju žalobu vo veci samej 6. decembra 2006 a svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia 18. januára 2007.

120 V piatom rade, pokiaľ ide o prípadnú výhodu, ktorá vyplýva zo sporného aktu pre konkurentov žalobkyne, Komisia tvrdí, že istotne nemôžeme vylúčiť, že žalobkyňa utrpí alebo by mohla utrpieť ekonomické následky z dôvodu výnosu z 27. júna 2001 alebo sporného aktu, ale aj keby takéto účinky boli priamym dôsledkom sporného aktu a nie výnosu z 27. júna 2001, alebo predvídania vnútroštátnych opatrení prijatých následne po spornom akte zo strany hospodárskych subjektov, tieto účinky v každom prípade majú dosah iba na faktickú situáciu žalobkyne a nie na jej právnu situáciu.

— Posúdenie sudcom rozhodujúcim o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

121 Podľa ustálenej judikatúry sa naliehavosť musí posudzovať s ohľadom na nevyhnutnosť predbežne rozhodnúť, aby sa predišlo vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy na strane účastníka konania, ktorý požaduje nariadenie predbežného opatrenia (pozri uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 10. novembra 2004, European Dynamics/Komisia, T-303/04 R, Zb. s. II-3889, bod 65 a tam citovanú judikatúru).

122 Hoci ujma finančnej povahy nemôže byť s výnimkou mimoriadnych okolností považovaná za nezvratnú alebo ťažko napraviteľnú, pretože môže byť predmetom neskoršej finančnej náhrady, predbežné opatrenie je odôvodnené, ak sa ukazuje, že v prípade neexistencie takéhoto opatrenia by sa žalobca pred prijatím rozhodnutia, ktorým sa končí konanie vo veci samej, nachádzal v situácii, ktorá by mohla ohroziť jeho existenciu (uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 3. decembra 2002, Neue Erba Lautex/Komisia, T-181/02 R, Zb. s. II-5081, bod 84).

123 Účastník konania, ktorý sa domáha vážnej a nenapraviteľnej ujmy, musí preukázať jej existenciu (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 12. októbra 2000, Grécko/Komisia, C-278/00 R, Zb. s. I-8787, bod 14). Bezprostrednosť ujmy nemusí byť preukázaná

s absolútnou istotou, ale stačí, najmä ak vznik ujmy závisí od súbehu viacerých faktorov, aby bola s dostatočnou pravdepodobnosťou predvídateľná [uznesenia Komisia/Atlantic Container Line a i., už citované v bode 19 vyššie, bod 38, a predsedu Súdu prvého stupňa z 15. júla 1998, Prayon-Rupel/Komisia, T-73/98 R, Zb. s. I-2769, bod 38].

124 V prvom rade, pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorej sa domáha žalobkyňa a prípadnými účinkami sporného aktu, je namieste pripomenúť, že ako bolo rozhodnuté v bode 54 vyššie, na prvý pohľad sa zdá, že sporný akt ukladá členským štátom, ktorým je určený, zakázať uvádzanie na trh a uvádzanie do prevádzky strojových zariadení žalobkyne na území členských štátov, ako aj stiahnuť strojové zariadenia umiestnené na trhu a neponecháva na prvý pohľad členským štátom možnosť konať či nekonať, ale naopak ukladá im povinnosť konať v určitom zmysle.

125 Ujma, o ktorej žalobkyňa tvrdí, že jej môže vzniknúť, teda zásah do predaja strojových zariadení dotknutých sporným aktom a zásah do povesti, ktorý môže postihnúť jej celkový obrat, čo môže viesť k úpadku, preto nevyplýva z vnútroštátnych opatrení, ktoré tento akt vo všetkých členských štátoch vykonávajú, ale zo sporného aktu ako takého, ktorý na prvý pohľad vyžaduje, aby takéto opatrenia boli prijaté.

126 Je vhodné naraz vylúčiť argumentáciu Komisie pozostávajúcu z tvrdenia, že v každom prípade nie je preukázané, že členské štáty do tohto okamihu prijali takéto opatrenia.

127 Pretože predmetom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je práve zabránenie prijatia takýchto opatrení členskými štátmi v prípade, že by podmienky na nariadenie takýchto predbežných opatrení boli splnené, nemôžeme očakávať, že tieto opatrenia budú prijaté pre pozastavenie platnosti sporného aktu.

128 V druhom rade je vhodné konštatovať, že informácie predložené žalobkyňou potvrdzujú postupné a významné znižovanie jej celkového obratu medzi rokmi 2000 a 2006, ako aj zvlášť jej obratu v odvetví lisov. Výnimky, ktoré predstavujú roky 2004 a 2006, a niektoré čiastkové výsledky podľa krajín, sa nezdajú, že by mohli spochybniť túto tendenciu. Je vhodné konštatovať, že toto zníženie je 42 % počas siedmych rokov pre celkový obrat a 70 %, pokiaľ ide o samotné odvetvie lisov.

129 Údaje predložené žalobkyňou týkajúce sa jej pasív poukazujú taktiež na významné zadĺženie v bankách vo výške viac ako 2 600 000 eur na konci roku 2005.

130 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že zhoršenie jej súčasných finančných ťažkostí môže byť osudné. Toto zhoršenie môže vyplývať jednak zo zákazu uvádzania na trh alebo uvádzania do prevádzky strojových zariadení stanovených sporným aktom a jednak zásahom do jej obchodnej povesti a povesti jej strojových zariadení, ktoré by mohlo vyplývať z takéhoto opatrenia zákazu, ktoré sa môže dotknúť jej celkového obratu.

131 Je vhodné predovšetkým uviesť, že vykonanie sporného aktu môže viesť k zákazu predaja typov strojových zariadení určených týmto rozhodnutím vo všetkých členských štátoch. Významné zhoršenie finančnej situácie vyplývajúce pre odvetvie lisov sa zdá byť preukázané s dostatočnou pravdepodobnosťou.

132 Napriek tomu obrat dosiahnutý žalobkyňou v odvetví lisov predstavuje v súčasnosti o niečo menej ako 20 % jej celkového obratu.

133 Je vhodné preskúmať relevantnosť argumentácie žalobkyne týkajúcej sa možného zásahu do jej obchodnej povesti, ktorá môže vyplývať zo sporného aktu, zásahu, ktorý môže mať za následok zásah do celej jej činnosti.

134 Je namieste predovšetkým vziať do úvahy, že judikatúra týkajúca sa zásahu do povesti podniku vylúčeného z verejného obstarávania a odmietajúca tézu, podľa ktorej takýto zásah predstavuje vážnu a nenapraviteľnú ujmu (uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 20. septembra 2005, Deloitte Business Advisory/Komisia, T-195/05 R, Zb. s. II-3485, bod 126, a European Dynamics/Komisia, už citované v bode 121 vyššie, bod 82), sa nezdá byť relevantná pre rozhodovanie o zásahu do povesti, akým je zásah, ktorý sa môže v prejednávanom prípade dotýkať žalobkyne. Nezískanie zákazky nemôže byť porovnávané so skutočnosťou, že časť jej výrobkov bude považovaná za nebezpečnú pre zdravie alebo bezpečnosť osôb.

135 Je vhodné v tomto ohľade uviesť, že škodlivá povaha zásahu do povesti podniku, ktorého strojové zariadenia majú označenie zhody ES a ktorých bezpečnosť je spochybnená pri neexistencii akéhokoľvek vnútroštátneho opatrenia zákazu na základe smernice 98/37, bola uznaná Súdnym dvorom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 17. apríla 2007, AGM-COS.MET, C-470/03, Zb. s. I-2749, body 61 až 65).

136 V prejednávanom prípade je namieste sa domnievať, že rozhodnutie Komisie, ktoré na prvý pohľad smeruje k tomu, že ukladá všetkým členským štátom prijatie opatrení obmedzujúcich obchod, v tomto prípade opatrení zakazujúcich uvádzanie na trh alebo uvádzanie do prevádzky týchto strojových zariadení, z dôvodu rizík týchto strojových zariadení pre zdravie alebo bezpečnosť osôb, môže byť spôsobilé zasiahnuť do povesti podniku, ktorý vyrába tieto strojové zariadenia.

137 Škodlivá povaha takéhoto zásahu musí byť preto uznaná.

138 Rovnako treba zohľadniť v prejednávanom prípade skutočnosť, že sporný akt neuvádza ani úvodné vnútroštátne opatrenie, teda výnos z 27. júna 2001, zrušený zo strany Conseil d'État, ani že následne po tomto zrušení žiadne nové opatrenie nebolo prijaté francúzskymi orgánmi.

139 S ohľadom na špecifické okolnosti v prejednávanom prípade a najmä na skutočnosť, že žalobkyňa je malý podnik, ktorého výroba je obmedzená a špecializovaná – na hydraulické lisy a priemyselné strojové zariadenia určené na rezanie a prederavenie kovových dielov –, je potrebné sa domnievať, že bolo dostatočne právne preukázané, že sporný akt spochybňujúci vo všetkých členských štátoch bezpečnosť určitých strojových zariadení, ktoré vyrába, je spôsobilý zasiahnuť do jej povesti s ohľadom na celú jej výrobu.

140 Argumentácia Komisie smerujúca k tvrdeniu, že iba časť výroby žalobkyne môže byť dotknutá sporným aktom, nemôže byť preto prijatá.

141 Treba overiť, či takáto ujma je v prejednávanom prípade vážna a ťažko napraviteľná pre žalobkyňu.

142 Po prvé takýto zásah do obchodnej povesti podniku a do povesti bezpečnosti jeho výrobkov mu môže spôsobiť ujmu, ktorá z dôvodu jej náročného vyčíslenia je ťažko napraviteľná.

143 S ohľadom na okolnosti v prejednávanom prípade a z dôvodu, že žalobkyňa má obmedzenú a špecializovanú výrobu, takáto ujma môže okrem toho byť považovaná za vážnu, pretože takýto zásah môže mať na základe sporného aktu účinky vo všetkých členských štátoch a v dôsledku toho na všetkých trhoch, na ktorých pôsobí žalobkyňa, a nie iba na jednom z nich.

144 Po druhé vzhľadom jednak na skutočnosť, že ide o malý podnik, a jednak na súčasnú finančnú situáciu žalobkyne takýto zásah do jej povesti môže spôsobiť nenahraditeľné následky pre výrobu ako v odvetví lisov, tak aj v ďalších odvetviach činnosti, ktoré sa taktiež týkajú obrábacích strojov, a v dôsledku toho pre jej celkovú finančnú situáciu. Riziko, že sa rýchlo dostane do úpadku, sa teda nezdá byť čisto hypotetické, ale naopak s dostatočnou mierou pravdepodobnosti predvídateľné.

145 Po tretie nemôže byť vylúčené, že žalobkyňa bude vystavená, ako to tvrdí, žalobám o náhradu škody zo strany kupujúcich, ak podľa článku 7 ods. 1 smernice 98/37 budú strojové zariadenia, ktoré si tí kúpili, stiahnuté z trhu. Okrem skutočnosti, že takéto opatrenia môžu taktiež ohroziť obchodnú povesť žalobkyne u jej kupujúcich, uvedené návrhy môžu veľmi pravdepodobne zhoršiť finančnú situáciu žalobkyne a prispieť k vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy, ktorej sa dovoláva.

146 S ohľadom na špecifické okolnosti v prejednávanom prípade je namieste sa domnievať, berúc do úvahy všetky tieto skutočnosti, že výkon sporného aktu môže spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu žalobkyni tým, že ohrozí jej existenciu, takže naliehavosť požadovaných opatrení sa zdá byť nepopierateľná (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1999, Emesa Sugar/Komisia, T-44/98 R II, Zb. s. II-1427, bod 131).

147 Je namieste v tomto ohľade zdôrazniť, že naliehavosť, ktorej sa žalobkyňa takto môže domáhať, musí byť sudcom rozhodujúcim o predbežnom opatrení vzatá do úvahy o to viac, ako to vyplýva z vyššie uvedených bodov 76 až 93, že skutkové a právne tvrdenia uvádzané žalobkyňou sa zdajú byť mimoriadne závažné (pozri v tomto zmysle uznesenie Rakúsko/Rada, už citované v bode 18 vyššie, bod 110, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 20. júla 2006 Globe/Komisia T-114/06 R, Zb. s. II-2627, bod 140).

148 Za týchto podmienok ďalšie tvrdenia Komisie vedúce k spochybneniu existencie vážnej a nenapraviteľnej ujmy poškodzujúcej žalobkyňu nemôžu viac obstáť.

149 V prvom rade je namieste odmietnuť pripomienky Komisie, podľa ktorých údaje poskytnuté žalobkyňou neumožňujú preukázať existenciu rizika vážnej a nenapraviteľnej ujmy.

150 V tomto ohľade tvrdenia Komisie, podľa ktorých ujma nemusí byť posúdená v jej celku, ale výlučne vo vzťahu k strojovým zariadeniam dotknutým sporným aktom, nemôžu obstáť. Zásah do obchodnej povesti, ktorým môže byť žalobkyňa poškodená, sa môže v prejednávanom prípade dotýkať celého jej predaja, a teda ohroziť nie iba odvetvie lisov, ale celú jej činnosť.

151 Žalobkyni nemožno inak vytýkať, že poskytla údaje týkajúce sa iba minulosti, v tomto prípade za roky 2000 až 2006 vrátane. Tieto údaje umožňujú sudcovi rozhodujúcemu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia posúdiť vývoj finančnej situácie žalobkyne a posúdiť relevantnosť jej tvrdení, pokiaľ ide o finančné riziko, ktorému by bola vystavená, pokiaľ by rozhodnutie Komisie bolo vykonané

v členských štátoch prostredníctvom opatrení zákazu predaja uvedených strojových zariadení a stiahnutie tých, ktoré sú v prevádzke.

152 Okrem toho nemôže byť žalobkyni vytýkaná neexistencia údajov týkajúcich sa účinku na predaj strojových zariadení určených sporným aktom po jeho prijatí, pretože je jednak preukázané, že sporný akt nie je uverejnený v úradnom vestníku a že teda jej klienti nemôžu vedieť o jeho existencii pred tým, ako ho členské štáty vykonajú, a že jednak je taktiež preukázané, že členské štáty neprijali opatrenia s týmto cieľom.

153 Zdá sa, že neuvedenie spôsobu výpočtu ujmy vyplývajúcej z prijatia výnosu z 27. júna 2001 nemá vplyv na posúdenie, či je preukázaná naliehavosť v rámci prejednávaného návrhu, pretože vyčíslenie žalobkyňou prípadnej škody v rokoch 2000 až 2006 nebolo podmienkou na rozhodnutie o odklade výkonu sporného aktu z dôvodu, že táto otázka sa týka žaloby o náhradu škody podanej žalobkyňou pred francúzskymi súdmi.

154 Nakoniec neuvedenie údajov týkajúcich sa podielov na trhu žalobkyne nie je samo osebe spôsobilé zbaviť relevantnosti údaje, ktoré poskytla o svojej finančnej situácii. S ohľadom na postupné zhoršovanie finančnej situácie a s ohľadom na riziká, ktorým ju môže vystaviť rozhodnutie spôsobilé dotknúť sa povesti jej výrobkov, skutočnosť, že jej podiely na trhu v odvetví lisov sú významné alebo nevýznamné, sa zdá byť irelevantná.

155 V druhom rade je namieste odmietnuť tvrdenie Komisie, podľa ktorého žalobkyňa tým, že nepodala skôr žalobu vo veci samej na Súd prvého stupňa, a tým, že

nepodala tento návrh sudcovi rozhodujúcemu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, preukázala svojím postojom, že kritérium naliehavosti nie je splnené.

156 Je vhodné najprv uviesť, že žaloba vo veci samej bola podaná v lehote dvoch mesiacov stanovenej článkom 230 piatym odsekom ES.

157 Ďalej je vhodné uviesť, že nie je stanovená lehota na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sudcovi rozhodujúcemu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

158 Aj keď je pravdou, že úlohou sudcu rozhodujúceho o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pokiaľ rozhoduje o naliehavosti, môže byť s ohľadom na okolnosti v prejednávanom prípade posúdenie okamihu, v ktorom návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol podaný (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 9. júla 2003, AIT/Komisia, T-288/02 R, Zb. s. II-2885, bod 17), je vhodné konštatovať, že žaloba vo veci samej bola podaná 6. decembra 2006, zatiaľ čo tento návrh bol zapísaný do registra kancelárie 18. januára 2007. Lehota medzi žalobou vo veci samej a návrhom na nariadenie predbežného opatrenia nemôže byť v prejednávanom prípade považovaná za nadmernú a nepreukazuje nedostatok naliehavosti tohto návrhu.

159 V treťom rade za týchto podmienok nie je namieste rozhodnúť, v rámci posúdenia vážnej a nenapraviteľnej ujmy, o tvrdeniach žalobkyne týkajúcich sa zásahu do jej konkurenčnej pozície, ktoré v každom prípade predkladá ako subsidiárne a iba v doplňujúcich informáciách, ktoré predložila sudcovi rozhodujúcemu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia následne po pojednávaní.

160 Na záver sa treba domnievať, že v prejednávanom prípade je podmienka naliehavosti splnená.

O rovnováhe záujmov

161 Komisia v podstate uvádza, že rovnováha záujmov sa prikláňa v prospech zamietnutia návrhu na odklad výkonu, pretože záujem Spoločenstva, aby bola zaistená rovnaká miera ochrany zdravia a bezpečnosti vo všetkých členských štátoch, musí v každom prípade mať prednosť pred špecifickým záujmom žalobkyne.

162 Sporný akt mal podľa Komisie za cieľ zabezpečiť ochranu zdravia a bezpečnosti pracovníkov, ktorí sú ohrození strojovými zariadeniami uvedenými v spornom akte.

163 Treba však konštatovať, že Komisii trvalo viac ako päť rokov, kým vydala sporný akt, bez toho, aby zdravie a bezpečnosť pracovníkov, ktoré jej prislúcha zaistiť, odôvodňovalo rýchlejšie konanie z jej strany.

164 Jediné vysvetlenie, ktoré mohla v tomto ohľade pri pojednávaní poskytnúť, je, že bolo potrebné vyhlásiť verejné obstarávanie na účely výberu znalca s cieľom analyzovať strojové zariadenia žalobkyne a že tento postup výberu bol dlhší, ako sa predpokladalo.

165 Na jednej strane Komisia nepreukazuje svoje tvrdenia. A na druhej strane sa zdá málo pravdepodobné, že Komisia potrebovala viac ako päť rokov na výber znalca, získanie jeho posudku a vydanie stanoviska v rámci konania, ktorého cieľom bolo prijatie ochranného opatrenia z dôvodu, že strojové zariadenia môžu ohroziť zdravie a bezpečnosť osôb.

166 Navyše je vhodné pripomenúť, že sporný akt bol Komisiou konečne prijatý až po tom, čo francúzske úrady požiadali Komisiu o vydanie stanoviska týkajúceho sa opatrenia, ktoré jej oznámili, s cieľom umožniť im brániť sa v rámci konania začatého pred francúzskymi súdmi.

167 Inak Komisia nespochybnila tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých žiadna nehoda nenastala od prijatia výnosu z 27. júna 2001 a jediné opatrenia prijaté v tomto ohľade francúzskymi úradmi boli zrušené Conseil d'État v roku 2002 bez toho, aby boli prijaté nové opatrenia následne po tomto zrušení.

168 Nakoniec je vhodné vziať do úvahy skutočnosť, že skutkové a právne argumenty predstavené žalobkyňou v rámci jej prvého žalobného dôvodu na podporu *fumus boni iuris* spôsobujú s ohľadom na skutočnosti, ktoré má k dispozícii sudca rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, veľmi vážne pochybnosti o zákonnosti sporného aktu.

169 Rovnováha záujmov nemôže teda prevážiť v prospech zamietnutia opatrenia na odklad výkonu, ako to požaduje Komisia.

170 Podmienky nariadenia odkladu výkonu sporného aktu sú splnené, a je teda namieste vyhovieť návrhu žalobkyne.

Z týchto dôvodov

PREDSEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA

nariadil:

1. **Odkladá sa výkon stanoviska Komisie K(2006) 3914 zo 6. septembra 2006 o zákaze vzťahujúcom sa na niektoré mechanické lisy značky IMS, ktorý prijali francúzske úrady, a to až do rozhodnutia Súdu prvého stupňa vo veci samej.**

2. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

V Luxemburgu 7. júna 2007

Tajomník — Predseda

E. Coulon — B. Vesterdorf